

Rummet, om Lokalehensynet, kunde det nytte noget at komme og sige, at Rigsdagen har en Trediedel af Forbygningen, men naar Talen er om Værdighedshensynet, nytter det ikke noget, thi hele Forfaçaden har jo Karakter af et Kongeslot. Intet Menneske falder paa, at inde bag disse fem Fag Vinduer ligger Landstingssalen, og det er Svagheden ved den Thorvald Jørgensenske Plan. Nej, skal man have et Indtryk af Rigsdagsbygningen, skal man ind i den indeklemte Gaard, Kavaler-gaarden, som skraaner ned imod Syd. Der skal man se og vise fremmede, som der blev talt om i Gaar, den danske Rigsdags Bygning, og det kan ikke nytte noget, at den har fem Fag Vinduer i Forfaçaden. — Der er paa Planen et Forslag om at sætte Frihedsstøtten ind i Kavaler-gaarden. Ja, her var den sandelig lige saa godt gemt som Tordenskjolds Statue inde bag Holmens Kirkens Gitter! Nej, lad os ikke tage dette Monument bort fra Vesterbro, hvor det har staaet i saa lang Tid og haft saa stor Betydning for Befolkningen, og sætte det ind i en snæver Gaard, hvor intet Menneske falder paa at søge det.

Den højtærede Minister mente, at vi fra vort Standpunkt maatte foretrække Clemmensens Plan. Ja, jeg vil sige, at den er slet ikke ilde. Jeg har imod Clemmensens Plan¹ at jeg ikke synes om den mørke, indelukkede Slotsgaard. Den kom vi jo bort fra, hvis vi kunde enes om at tage noget i Retning af den Brummer-Mørk-Hansenske Plan, thi der er jo Sidebygningen gennembrudt. Naar jeg, som det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Knudsen) sagde før, har brugt det Udtryk i Gaar, at vi her gerne skulde se, om vi kunde faa lidt mere Lys og Luft for Thorvaldsens Museum, tænkte jeg derved paa, at ogsaa den nordre Slotsfløj skulde gennembrudes med en Kolonnade. Derfor er der ikke noget til Hinder for, at man oven over Kolonnaden kan have Forbindelse med Kongens Repræsentations-lejlighed, eller for, at der kan blive den smukke Vinterhave, der er Tale om i Planen, hvor man kunde sidde og se gennem Kolonnaden i den sydlige Fløj og Kolonnaden paa det nuværende kgl. Biblioteks Plads ned i Haven og helt ned til det ny kgl. Bibliotek, ja maaske lige ned til Havnen og over til Amager. Saaledes er det, jeg havde tænkt mig, at der skulde bringes Lys og Luft ind i Slotsgaarden og dermed ogsaa til Thorvaldsens Museum.

Den højtærede Minister har paa en mærkværdig Maade misforstaaet min Op-

fordring til, at han skulde træde ud af Korrekthedens Standpunkt og ind i Handlefrihedens lyse Sale. Det er langt fra, at jeg derved har tænkt mig noget afskrækkende, noget voldsomt. Jeg har kun tænkt mig, at Ministeren skulde optræde mæglende. Det er jo dog netop den højtærede Ministers høje Kald at optræde mæglende, at se at samle de forskellige Meninger, saaledes at man kunde komme til en samstemmende Afgørelse. Dette Kald bør den højtærede Minister ikke vise fra sig, og han bør ikke misforstaa en Hentydning i den Retning. Jeg synes, at Ministeren var for streng baade mod mig og de andre Herrer, der have udtalt sig i lignende Retning, naar Ministeren siger, at det, vi ville, er, at vi ville bort fra den givne Lov af 15. November 1903. Vi have jo netop udtrykkelig udtalt, at vi ønske Sagen gennemført i denne Rigsdagssamling, og jeg har heller ikke sluppet Haabet derom. Men der staaer jo ikke i Loven af 1903 noget om, naar Tidspunktet er kommet til, at denne Sag skal være endelig afgjort. Derom siger Loven intet. Vi have for saa vidt Tiden for os, og vi skulle nødig forhaste os. Vi maa hellere bruge et Aarstid mere og saa komme til noget godt. Jeg synes, at Menerne begynde at nærme sig hinanden lidt, og at der aabnes en Udsigt, som vi ikke tidligere have kendt. Vi skulle derfor se at komme til et Samarbejde, og det kommer sikkert ogsaa i Udvalget. Den højtærede Minister mener det vist ikke saa strengt, som han har sagt. Den højtærede Minister udtalte, at alle toge Hensyn til Bekostningen, maaske alene med Undtagelse af det ærede Medlem for Odense Amts 7de Valgkreds (Lohmann), men jeg har ikke udtalt, at jeg ikke tog noget Hensyn til Bekostningen. Dog vil jeg ganske redelig sige, at det ikke for mig er Hovedsagen, hvor stor Bekostningen bliver. Det, som for mig er Hovedsagen, er, at vi faa noget godt, baade til Kongens og Rigsdagens Brug, noget, som vi ikke skulle faa Utak for af vore Efterkommere. Skulde det endelig komme til at koste en Mill. mere, maa vi finde os deri. Det er vel til at overkomme, naar det kun er en Gang for alle. Det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Anders Nielsen) sagde i Forgaars, at vi vare bundne ved de 6 Mill. Det er sandt. Men sæt nu, der kommer en Overskridelse paa 3 Mill., ere vi saa ogsaa bundne ved de 6 Mill.? Det er Sagen, det ere vi ikke. Saa siger den højtærede Minister: Hvordan tænker man sig da Rigsdagen anbragt? Derom søgte jeg i